POLIGRÁF

II. évfolyam 3. szám A Közgazdasági Politechnikum lapja 1992. október 23.

Mottó: "Ha nem ég hamuvá, az ember a poklot is órák alatt megszokja."

Haeckel

A tartalomból:

- Helló, Ötödévesek!
- **Horn Gábor:** A második hónap után
- **Fehér Tamás, Pécsi Eszter:** Hangulatjelentés
- **Nagy Ákos:** Új Fórum
- **Molnár Lajos, Szabó László:** Testkultúra-ügyek
- **Papi Attila:** Az ügyeleti rendszer
- **Puskás Aurél:** Emlékeztető az IT-ülésről
- Odüsszeusz kalandjai (**Bálintfy Kati, Gyurcsák Péter, Németh Attila, Pancsovai Petra, Solymosy Réka, Várkonyi Veronika** tollából)
- **Nagy Ákos, Papi Attila:** Megalakult a Diákönkormányzat?!
- **Gulyás Éva** és "**Gyula x.x.x**": Compfair
- Láss, ne csak nézz! (**Bucsai András, Kovács Kati, Récsán Gábor, Rékai András, Sebő Ferenc** írásai)
- **Puskás Aurél:** Mi történt az MP osztályban?
- Természetismeret-csúcstalálkozó

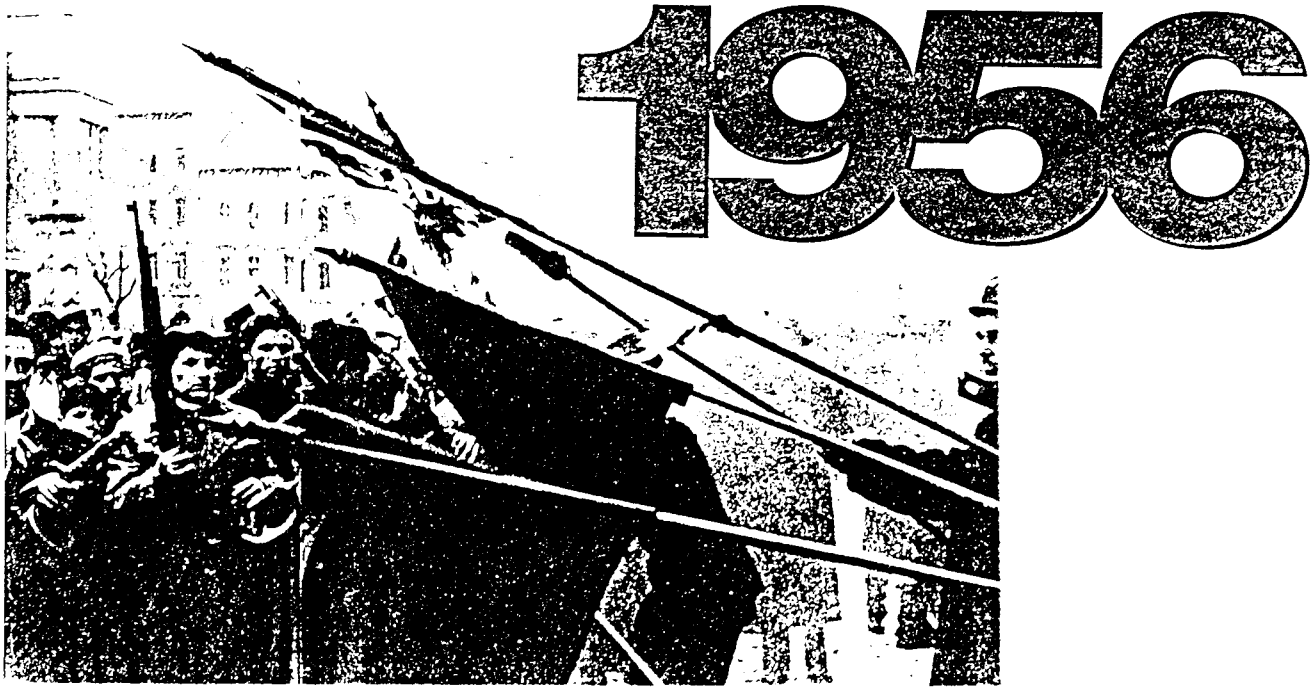

(Ez itt a nem létező iskolaigazgató nem létező vezércikkének a helye)

II. rész)

VEZÉRCIKK HELYETT

Micsoda tempó! - gondolhatjátok, mondhatjátok. (Joggal - teszem hozzá.) Valóban alig három hete jelent meg a POLIGRÁF első száma, azóta láttunk már egy KPTV-híradót, olvashattuk a BORSÓT, hallgathatjuk a PoliPhone-t, az iskola falát ellepik a tacepaók, és most újra itt a POLIGRÁF.
Hát igen. Beindult az élet, történések vannak, amelyekről tudósítani kell, amelyekre a reagálás: a megerősítés vagy a cáfolat nem maradhat el, vagy egyszerűen csak érdemes egyes dolgokra: alkotásokra, véleményekre felhívni a figyelmet; az iskolapolgárok elé tárni, kik vagyunk, mik vagyunk. **(Erről jut eszembe: a POLIGRÁF a Politechnikum valamennyi érintettjének szól, tehát kérek minden diákot, ne fossza meg családját a hírektől, nyomja szüleje kezébe is ezt a lapot! És persze a BORSÓt is!** /Ugye, Csoncsi?/)

Lehet, hogy ez a szám túl "komoly" lesz, az információk fogják uralni. De lássátok be, valahonnan tudni kell a mindannyunkat érintő változásokról-változtatásokról, a velünk történt eseményekről, azok következményeiről! És mi más lenne megfelelőbb a tájékoztatásra, mint az iskola hivatalos lapja (amely nem csak a tanároké - ezt néhány VV-snek üzenem, akik ezt terjesztik a POLIGRÁFról).

JJ

KEDVES POLIGRÁF-OLVASÓK!

Bizonyára észrevettétek, hogy október eleje óta különös "lények" mászkálnak az iskolában, akik nagyságuk alapján semelyik eddig ismert "kategóriába" (tanár, ill. elsős vagy másodikos diák) nem férnek bele. No Ők az ötödévesek, szárn szerint tizenhatan, név szerint:

Bakos Mónika	Holbok Erzsébet	Klein Tibor	Orosz Katalin
Csabai Katalin	Ignát Valentin	Lencsés Rita	Pátrovits Amrita
Csomor Zoltán	Iványi Szilvia	Magyar Emese	Torma Szilvia
Földesi Gábor	Kékesi Szabolcs	Mányi Gergely	Tóth Krisztina

Ötödéveseink május végéig tartózkodnak iskolánkban, ahol biztosítási üzemgazdaságtan, matematika, számvitel, marketing, kommunikáció, informatika és gazdaságpolitika tantárgyakból kapnak okítást zömében "külsős" tanároktól, ill. biztosítási szakemberektől.

KEDVES ÖTÖDÉVESEK!

OKOSODJATOK ÉS ÉREZZÉTEK JÓL MAGATOKAT

A POLITECHNIKUMBAN!

HANGULATJELENTÉS

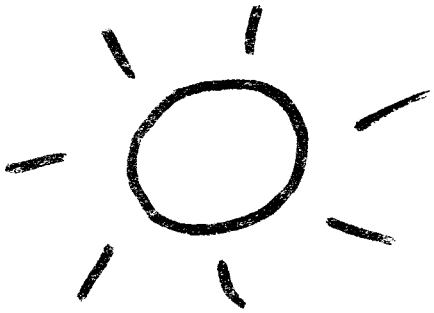

1

A törökkoppányi táborban a srácok döntő többségében az a vélemény alakult ki, hogy ez egy szuper iskola lesz; sokan már alig várták, hogy elkezdődjön a tanítás. Nagyon leleményes ötletekkel próbáltak meg minket összehozni a tanárok a gólyatábor öt napja alatt, és nem is eredménytelenül. A sok közös program, játékok, vetélkedők, kirándulás megtette hatását: az első tanítási napot már egy jól összeszokott elsős évfolyam kezdhette meg.

Az első napokban az órák nagy hatással voltak az elsősökre, de a második héten egyes dolgok kezdtek nyilvánvalóvá válni: az iskola alapelvének tartott szókimondást nem lehet komoly bonyodalmak nélkül végigcsinálni. Már az első héten kiszúrták a tanárok azokat a diákokat, akik rendszeresen véleményt nyilvánítottak. Egyeseket az osztály elöljáróivá neveztek ki, a többiekre még máig is pikkelnek az órákon. Hogy ezt hogyan döntötték el, azt máig sem tudom.

A kezembe került egy mostani - nyolcadikosoknak készült - kiadvány a Politechnikumról. Ebben leírják, hogy az iskolába jelentkezni csak úgy lehet, ha az 5., 6., 7. osztály év végi és a 8. félévi osztályzatok átlaga magasabb, mint 3,5. (Emlékeztetőül: tavaly a fontosabb tantárgyakból kellett hármasnak lenni ahhoz, hogy behívjanak felvételizni.) Ezzel megszűnt az iskolának az a kuriózuma, amely szerint ide gyengébb tanulóknak is van lehetőségük bekerülni.

Az iskola családi hangulata is majdnem eltűnt, és lehet, hogy nemsokára lesüllyedünk a többi szakközépiskola közé, ha továbbra is csak felszínesen működik a liberalizmus.

Fehér Tamás - VV -

Kedves Tamás!

Sajnálom, hogy az első hetek csalódást okoztak Neked. Remélem, idővel változni fog a véleményed. Például megérted, mi szerint döntik el a tanárok, kinek adnak a véleményére, és kiét utasítják el. Nehéz konkrétumok nélkül érvelni vagy cáfolni, ezért csak abban bízhatok, hogy kiderül számodra is: a liberalizmus, illetve a véleménynyilvánítás szabadsága nem azt jelenti, hogy minden gondolatot, elképzelést (esetleg szélsőséges nézetet) kritika nélkül el kellene fogadni, csak mert a Politechnikum szabad iskolának vallja magát.

A továbbtanulásra vonatkozó megjegyzéseid csak részben pontosak, és talán a következtetésed sem az egyetlen értékelése a megváltoztatott felvételi feltételeknek. Valóban idén úgy hirdetjük meg iskolánkat, hogy 3,5-es átlag alatt senki ne jelentkezzen ide. Tavaly ez a szint 3,00 volt (nem csak a "fontosabb tárgyaké"!). Ez a módosítás az elmúlt év(ek) tapasztalataival magyarázható. Fölösleges ábrándokba ringatni családok százait, hogy nyolcadikos gyermeküknek van esélye elégséges osztályzatokkal bekerülni a Politechnikumba, mikor - a gyakorlat és a statisztika ezt mutatja - nincs így. Kimutatásokat végeztünk idén, hogy az írásbeli tesztek kijavítása után maradt-e benn a szóbelizni behívott 300 felvételizó között közepesnél rosszabb jegyekkel érkezett diák. A válasz: alig. És a második forduló csak tovább javította (vagy rontotta?) ezt az eredményt annak ellenére, hogy nem a hozott osztályzatok ismeretében alakították ki a felvételiztető bizottságok véleményüket.

Aztán azt se felejtsd el, hogy mekkora szervezést, szellemi és anyagi befektetést igényel 1200 tanuló felvételi vizsgája! (Az épületek bérlése, a több ezer levél megírása, postázása, a dolgozatok kijavítása pszichológusok, tanárok és más segítők tucatjainak adott programot heteken keresztül.)

Szóval ne ítélj elhamarkodottan!

a szerk.

2.

Nekem őrülten tetszik ez a suli. Ez egy szabad iskola, de csak részben. Azért itt is vannak korlátok, de hol nincsenek? Nekem legjobban az tetszik, hogy a gyerekek jól lettek összeválogatva, nagyon jó arcok járnak ide. Az én lustaságomhoz illik, hogy nem fontos órára járni. Kár, hogy a tesire kötelező, mert én nemigen szeretek tornázni.

Pocok - VV -

FÓRUM! FÓRUM?

Volt egy Fórum az iskolában. Idén a második. Más volt, mint az eddigiek. Nem azért, mert ezen kevesebben voltunk, mint az előzőn, nem azért, mert nem volt értelmetlen vita az ügyeletvezető személyéről, és nem azért, mert most nem értetlenkedett senki. Nem ezek miatt.

Sőt, még a hangulat is optimális volt. Csak valahogy megint az a benyomásom, hogy nem sok értelme van a csütörtök délutánjaimat a Fórumon tengetni. Sajnos. Pedig mennyivel jobb lenne, ha értelmes dolgokat beszélnénk meg értelmes vita közben. És nem az lenne, hogy ötletparádét tartunk (a jelenléti ív kapcsán), elmegy vele egy csomó idő, ami még önmagában nem lenne baj, ha aztán a döntést nem utalnánk az akkor még nem létező Diákönkormányzat hatáskörébe. A jól működő demokráciánkat jellemzi, hogy először az IT, majd a Fórum tolta el a döntést. Sebaj! Fő az, hogy jót szavaztunk egy teljesen evidens dologról, miszerint dokumentáljuk-e a döntéseinket, vagy ne. De hát a demokrácia mindenekelőtt! Csak most már arról is kellene szavazni, hogy csináljunk is valamit a Fórumon, mert ha így haladunk, átmegy az egész gittegyleti klubdélutánba.

Nagy Ákos - Zártosztály -

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A testkultúra tantárgyblokk elméleti és gyakorlati anyagcsoportjainak hírhedt és elmés oktatói (Molnár Lajos és Szabó László) egy fantasztikus pályázatot hirdetnek a Politechnikum még fantasztikusabb diáksága részére.

A Pályázat tárgya: **tervezzetek** egy A/4-es (írólap) méretű rajzlapra **fekete-fehér emblémát**, amit az iskolai sportversenyeken szereplő tanulóknak kiadott sportmezre nyomtatunk és amiben azután büszkén feszenghetnek.

Lényeges, hogy a tervben valamilyen formában szerepeljen a Közgazdasági Politechnikum neve!

A pályázat győztese és helyezettjei értékes jutalomban részesülnek.

A pályázatok beérkezésének határideje:

1992. október 30.

Fontos! A pályázatokat (nem összehajtva!) név nélkül, jeligés, lezárt borítékban a titkárságon kell leadni!
A beérkezett terveket a pályázatban résztvevő tanuló osztályának egy-egy képviselője, a testkultúra tantárgyblokk nem megvesztegethető két tanára (ld. fent), és egy megvesztegethető, amúgy pártatlan, de befolyásolható tanár bírálja el.

JÓ MUNKÁT!

Budapest, 1992. október 8.

Szabó László
Testkultúra tanszék

TESTKULTÚRA

Kedves Politechnikumi Család!

A diákok, illetve az MP osztályos szülők egy csoportjának többszöri határozott, markáns kérelmére az 1992. X. 8-i "Huhogáson" a pedagógusközösség a testkultúra tantárgy hiányzási - igazolási rendszerét módosította.

A jelenlegi, új rendszer a következő:

1. Igazolás nélkül negyedévenként a tanórák 10 %-áról maradhatnak "kint" a tanulók. A fel nem használt "hiányzási alkalmak" nem vihetők át a következő negyedévre.
2. A 10 %-on felül a lányok egészségügyi ok miatti hiányzását a szülő igazolhatja.
3. A fenti két pontban leírtakon kívül a szülő kérelmére a testnevelő felmentést A D H A T az órai munka alól, tehát a diáknak a felmentési kérelem birtokában is magával kell hoznia a felszerelését!
4. Orvosi igazolásra a testnevelő köteles felmentést adni a felmentés tartalmának megfelelően.
5. A 10 %-os "szabad" hiányzás mértéke: előreláthatóan minden negyedévben 2 óra, amennyiben mégsem, akkor tájékoztatást adunk a helyes adatról.
6. A szülői igazolásokat azon a napon kell bemutatni, amikorra a felmentési kérelem vonatkozik.
   Az egészségügyi felmentést és az orvosi igazolást legkésőbb a következő testkultúra órára kell behozni. Ennek elmulasztása igazolatlan órát von maga után!
   Természetesen rendkívüli esetben a diák és a tanár megállapodhat későbbi időpontban is.

Az új rendszer hatályba lép az osztály előtt való kihirdetése napján.

Budapest, 1992. október 12.

Szabó László és Molnár Lajos

SZERVEZETT SPORTOLÁSI LEHETŐSÉGEK A POLITECHNIKUMBAN

Kosárlabda (elsősorban lányoknak)	kedd 15.30-17.00 és szerda 16.30-18.00	Lenhossék u.
Kosárlabda (elsősorban fiúknak)	szerda 15.30-17.30 és péntek 15.00-17.00	Lenhossék u.
Röplabda (mindenkinek)	hétfő 16.30-18.00 és péntek 16.00-18.00	Lenhossék u.
Labdarúgás (elsősorban fiúknak)	hétfő 15.15-16.15 és kedd 15.15-16.45	Műv.ház vagy Orczy park
Labdarúgás (elsősorban lányoknak)	hétfő 15.15-16.45 és szerda 15.15-16.15	Műv.ház vagy Orczy park

FIGYELEM!

Október 15-én a Huhogáson az egyik napirendi pont a tanórák időtartamának egységesítésére való törekvés megvitatása volt.
A tantestület úgy határozott, hogy az órarendben szereplő 40 perces testedzések helyett 45 perces mozgást tesz lehetővé úgy, hogy a testkultúra-foglalkozásokat megelőző egyéb tanórák 5 perccel hamarabb érnek véget (kivétel: az ebédszünet előtti óra), így a "tesi-órák" is "rendes" időben kezdődhetnek.
Ez is valami...

MI IS AZ AZ ÜGYELET?

(vitaanyag)

Az ügyeleti rendszer

1. Az alapelveinkben megfogalmazott liberális szellemiségű, önszervezedő-önigazgató karakter egyik - s nem is a legkevésbé fontos - megjelenési formája az iskola működési feltételeinek, mindennapi "infrastruktúrájának" felépítése.

2. Működésében alapvető fontosságú a feladatok pontos meghatározása, valamint a felelősség adott funkcióhoz kötése. E tekintetben a kialakítandó szisztéma alapja csak szigorúan formalizált lehet. Egyébként a rendszertől nem várhatunk normatív működést, így annak rövid úton történő "elhalása" következhet be.

3. A rendszer működtetője, felelőse minden szinten és funkcióban diák. Természetesen a tanerő - osztályfőnök, ügyeletes tanár, szaktanár, stb. - meg kell, hogy jelenjen a rendszerben, de formalizált funkció és felelősség nélkül! (Pl. egy fantasztikus órát követő rendrakás a tanár erőteljes részvételével történik ugyan, de nem ő a felelős, hanem a diák, [az osztály, ill. a hetes], akinek ezt a "felállást" pontosan tudnia kell!)

4."A szívok, aztán majd én szivatok" katonás elve rendkívül erősen él a köztudatban. Ezért mindenképpen szükséges lenne a közös fellépésre minden tanóra végén. Ugyanis a rendszer működésétől csak folyamatos, állandó, következetes ellenőrzés és esetleges felelősségrevonás mellett várhatunk eredményt.
A "Fórumok" - többek közt - lehetőséget adnának arra is, hogy a mulasztókat felelősségre vonják az ügyeletesek az iskola egésze előtt.

5. Ne legyenek illúzióink! (No, persze ha esetleg lennének még...)
Mit jelent a rendszer működésének eredményessége? Semmiképpen nem azt, hogy minden elemében, mindig a leírtak szerint működik. Rengeteg probléma, mulasztás lesz, főleg az első időszakban, de hosszabb távon is.
Mégis: annak tudata, hogy saját körülményeimet magam (társam) által látom olyannak, amilyen, lehetőséget ad "világmegváltó" nevelési céljaink eléréséhez - legalább részben.

És most nézzük "kicsit" konkrétabban!

Az ügyeletes osztály

biztosítja az adott időszakban az iskola egész működésének keretét - ő az iskola "gazdája".

A feladatok szétosztása, az osztályon belüli munkamegosztás, valamint a programok tartalma az adott osztályfőnökök (osztálypapa - osztálymama), illetve az osztály-önkormányzat irányításával és felelősségével történik.

Feladatai:

1. Az iskola mindennapi, "normál" működéséhez kötődő feladatok ellátása

a/ Kapuügyeletes

Feladatai:
- fogadja az iskolába érkezőket;
- információkat ad a beérkezőknek, útbaigazítja, esetleg felkíséri vendégeinket;
- "őrzi" az iskola vagyonát;
- elbúcsúzik tanítás végén, bezárja a "B" kaput.

Ügyeleti idő: "átmenetileg" csak reggel (7.45 - 8.15 között) és délután 14.45-től 15.15-ig) működik, azonban hosszútávon minden szünetben.
Ajánlott létszám: 2 fő
Ha anyagiaink engedik, jó lenne megvalósítani a normális fogadótér kialakítását, ahol több funkció is működne.

b/ Folyosóügyeletes

Feladatai:
- tanítás előtt ellenőrzi a termek, folyosók, klub, könyvtár állapotát;
- a tanórák közti szünetekben a folyosókon tartózkodik, ügyel: teremszellőztetésre szólít fel, az iskolában tartózkodó emberekre vagy a berendezési tárgyakra veszélyes magatartásúakat figyelmezteti [az ablakban-ülőket, szék-, és késdobálókat, stb.], a keletkezett károkat jelenti az ügyeletes tanárnak;
- a teremátadás elmaradása esetén fölírja a mulasztó osztályt, segít a következő hetesnek a rendrakásban;
- ha nincs következő (vagy több) óra az adott teremben, átveszi azt a hetestől;
- tanítás végén - az Ügyeletvezetővel, Ügyeletes tanárral ellenőrzi az egész szintet (épületet), regisztrálják az esetleges hiányosságokat.

Ügyeleti idő: 7.45-től a tanítási idő utáni szintátadásig (a tanórákon kívül).
Létszám: "B" épület: 2-3 fő
"A" épület: 2 fő
A tanórára 5 perccel később megy, illetve ugyanennyivel hamarabb kijön.

c/ Ebéd-ügyeletes

Feladatai:
- biztosítja a sorbanállás elemi normáit (2 fő);
- gondoskodik a szükséges eszközökről (evőeszköz, tálca, szalvéta, pohár, moslékos edény, stb.), ügyel az étkezés rendjére (1 fő);
- dozírozási feladatokat lát el (1-1 fő).

Ügyeleti idő: munkája az ebédidőre korlátozódik (előbb eljöhet az ebéd előtti óráról).

d/ Ügyeletvezető

Az ügyeletes osztály által megválasztott irányító, koordinátor, ellenőrző személy, munkáját az ügyeletes tanár, valamint az ügyeletes osztályfőnök segíti.

Feladatai:
- reggel ellenőrzi az ügyeletesek létszámát, érkezését;
- átnézi az egész épületet, ha hiányosságot tapasztal, megoldja, vagy szól az ügyeletes tanárnak;
- a nap folyamán "cirkál", illetve besegít, ha kell (pl a reggeli "fogadásnál", ebédnél);
- tanítási idő végén ellenőrzi az épületet;
- regisztrálja az ügyeleti idő alatt történteket, "Ügyeleti naplót" vezet;
- ügyeleti beszámolót készít a Fórumra;
- átveszi és átadja az ügyeletet.

2. Az iskola közvetlen oktatási tevékenységén kívüli feladatok

a/ Az iskola egészét érintő programok szervezése

Ebbe tartozik minden olyan jellegű rendezvény, mely az osztály ügyeleti idejébe esik. Pl. a "gólyabál", október 23-a, Mikulás, Karácsony, Újév, stb. Ezek másfajta szétosztása is lehetséges, mondjuk valamiféle össznépi licitálással, de talán az ügyeleti rendszerhez kötés a legjobb. Ugyanis hosszútávon - több évfolyam esetén - biztosított, hogy négy év alatt az osztályok majdnem minden rendezvényt megszervezhetnek egyszer.

b/ A faliújságon keresztül, és egyéb módon informálja az iskola tanulóit az aktuális dolgokról.

c/ Meggondolandó, hogy nem kellene-e folytatni (elindítani?) egy csúnya nevű, de tartalmában igen hasznos "hagyományt", a "Tégy valamit az iskoládért" mozgalmat. Ennek az volna a lényege, hogy az ügyeletes osztály valamilyen módon maradandó dolgot alkot, azt és olyat, amit akar. Pl. a folyosók díszítése, ügyeletesi "egyenruha" elkészítése, stb.

A múlt évben a dolog elindult, szerintem fönn kéne tartani, osztályfőnökök által megerősíteni e tevékenységet.

Hetesek

Az ügyleti tevékenység osztályszintű felelősei, tehát nem nekik, hanem az osztály egészének kell rendet raknia, amennyiben azonban ők nem teszik, úgy neki kell a munkát elvégezni.

Feladatai:
- az első órát megelőzően aláíratja a "Jelenléti ívet", majd azt a tanárnak átadja;
- gondoskodik az órai munka feltételeiről (kréta, szivacs, esetleg egyéb technikai eszközök);
- szünetekben az egyik hetes átadja a termet a következő osztály hetesének, a másik átveszi a következő óra tantermét (a hetesnek tehát meg kell várnia a másik osztály hetesét, amennyiben nincs az adott teremben következő óra, úgy a termet a folyosó-ügyeletesnek kell átadnia);
- szünetekben szellőztet, ügyei e rendre.

Ügyeleti idő: 8.00-tól a tanítás végéig.

Az osztott órák esetén az adott szaktanár felelős a termek rendjéért.

Célszerű lenne esetleg a kétheti hetesi váltásokat bevezetni, alkalmazkodva az ügyeleti rendszer egészéhez.

Ügyeletes tanár

Az iskola működésének munkáltatói feladatát látja el a tanárok felé, valamint aktuális ügyekben kifelé ő "A" Politechnikum.

Feladatai:
- reggel kinyitja az épületet, az ügyeletvezető diákkal átnézi a termeket;
- ellenőrzi a tanárok létszámát, szükség esetén gondoskodik a helyettesítésről;
- napközben segíti az ügyeletesek munkáját, "cirkál";
- fogadja az érkező vendégeket, segít látogatási céljuk elérésében;
- az iskola működési problémáinak megoldásában lép;
- ebédnél "intenzíven ott van";
- a tanítási idő végén ellenőrzi az épületet.

Váltása naponként történik (célszerű volna az egész napos ügyelet, akár annak feláldozásával is, hogy mindenki ügyeletes).

Ügyeleti idő: 7.45 - 16.00 között.

Ügyeletes osztályfőnök

Az ügyeletes diák, osztály "pedagógiai árnyéka".

Fórum, ügyeletádadás

Az iskola mindennapi működésének feltételeihez kötődő döntéshozó fórum, amelyen részt vesz:
- a volt és a leendő ügyeletes osztály,
- minden osztályból egy szavazati joggal felruházott diák (lehetőleg egy évre választott állandó személy),
- az ügyeletet leadó hetesek
- az iskola diákvezetője (+ egy szavazat)

A Fórum nyilvános.

Ügyrendjét a Fórum maga dolgozza ki. (Levezető, menetrend, stb.)

Javaslatok:

A levezető elnök legyen:
a/ a diákvezető
b/ az ügyeletvezető valamelyike,
c/ az osztályképviselők rotációban

Menetrend:

1. Ügyeletátadás

Az ügyeleti váltásoknál (átadás-átvétel) az átadó osztály beszámol munkájáról, átadja tapasztalatait a következőnek. Az "Ügyeleti napló" alapján felelősségre vonja a mulasztókat, fegyelemsértőket.

2. Fórum

Minden osztályt képvisel valaki, így az iskola működésének problémái, a következő időszak programjai, feladatai megbeszélhetők lennének. A "Fórum" természetesen nyilvános, ott bárki bármikor egyéni indítványt tehet. Ez az intézmény tehát gyakorlatilag az iskola mindennapi működésébe való beleszólásra ad lehetőséget minden diáknak, s egyben biztosítja az iskolai önkormányzat működési keretét is. Negyedévenként (félévenként) alkalmat ad arra is, hogy átfogóbb értékelésre kerüljön sor.

Papi Attila

JEGYZŐKÖNYV

AZ ISKOLATANÁCS 1992. OKTÓBER 2-I ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak:

Kunné Deák Etelka
Kleinné Alföldi Sarolta
Várkonyi József
Klein Anikó
Nagy Ákos
Szolnoki Attila
Molnár Lajos
Puskás Aurél
Levezető elnök: Kunné Alföldi Sarolta

I. A Szervezeti és Működési Szabályzat (SzMSz) készültségi állapotáról

A tanárok részéről Molnár Lajos beszámolt arról, hogy a dokumentum vázlata - az Iskolatanács jóváhagyásával - elkészült. Mivel azonban a pedagógusközösségen belül az egész döntéshozatali mechanizmus átalakulóban van, az SzMSz munkálatai egyelőre szünetelnek.
Készen vannak az iskola működéséhez nélkülözhetetlen olyan dokumentumok, mint a munkarend, a napirend, a késések, hiányzások szabályozása, az ügyeleti rend. (Utóbbinak újabb változata a közeljövőben kerül az IT elé. /a szerk./) A vitában a diákok nehezményezték, hogy az iskola különböző döntéshozó testületeinek viszonya nem tisztázott (pl. Iskolafórum). Elmondták, hogy meg kell fogalmazni az intézményes kapcsolatok rendjét. A tanárok ezzel egyetértettek, s hozzátették, hogy az iskolapolgárok mindhárom testületének ki kell alakítania saját belső döntési mechanizmusát; így csatlakozhatnak majd ezek jól szabályozhatóan egymásba. Lehetséges, hogy tanári oldalról több segítséget kellene adni a diákszerveződéshez.
Szülői javaslatra egyhangú döntés született:
az elkészült SzMSz-dokumentumokat egybegyűjtve tekintse át az IT, szánjunk rá egy külön napot. Szükséges újra felállítani azt a munkacsoportot, mely - mindhárom oldal részvételével - az SzMSZ-alkotó munkát felgyorsítja. Oldalanként legalább 2-2 fő; esetleg külső szakértő bevonása indokolt.
A diákok javaslatát minden oldal támogatta: az egybegyűjtött dokumentumokat a könyvtárnak több példányban őriznie kell; tanulmányozásukra lehetőséget kell biztosítani bárki számára.

II. A 1/4 9-es munkakezdés és a 60 perces órák tapasztalatai

Szülői vélemény volt, hogy a 1/4 9-es kezdés nehezíti a távolról járók helyzetét, de a tanítási idő korábbi befejezése kiegyenlíti e hátrányt. Ezért például az FH osztályban a szülők 70%-a támogatta az új munkarendet, a 60 perces órák bevezetését. A diákok úgy vélték, hogy a 25 órára szűkített igazolatlan hiányzási lehetőség hátrányt jelent a tavalyi állapotokhoz képest. Tiltakozásukat az IT nem hagyta helyben; az ellenérv az volt, hogy a 25 óra idén a teljes heti óraszámmal egyezik.
Nem született megegyezés a jelenléti ívek kezeléséről kialakult vitában. A diákok szerint a hetesek lehetőségeit meghaladja ez a munka. Nem képesek megőrizni az aláírások hitelességét, nem képesek ellenállni diáktársaik "nyomásának". Az IT úgy határozott, hogy ötleteket kér az ügy megnyugtató rendezéséhez, s az Iskolafórumtól is javaslatokat vár.
Ezután a "Késések,hiányzások a Politechnikumban" című dokumentumot pontosította az IT. (A szövegezésből világosan ki kell tűnnie, hogy betegség esetén biztosítani kell a vizsgalehetőséget a szokásossal azonos számban; meg kell fogalmazni, hogy csütörtökönként az osztályidő végéig tart a tanítás.)

III. Az IT következő ülését november 10-re hívja össze.
Felkéri a régi IT tagokat, hogy ez alkalommal a megválasztott újakkal együtt jelenjenek meg segítve az átmenet zökkenőmentességét.

1992. október 10.

Puskás Aurél

- szólt Odüsszeusz, mikor tíz éven keresztül tartó ostromok után végre a görögök sikerrel bevették Tróját, és a túlélők elindulhattak hazafelé...

A második évfolyam a görög mitológiával foglalkozik igen behatóan az első szorgalmi időszakban. Sajnos a könyvtárban nem áll rendelkezésre megfelelő számú forrásmunka (ez nem a könyvtáros hibája, egyszerűen hiánycikk Trencsényi-Waldapfel Imre: Görög regéi). A következőkben a vizsgákra készülők dolgát szeretném megkönnyíteni: az "isteni hős", az "Ithakai bajnok" megpróbáltatásainak egyes részleteit olvashatja az érdeklődő különböző feldolgozásokban. (Kérek mindenkit, ne kezelje ezeket a fogalmazásokat autentikus /hitelt érdemlő, eredeti forráson alapuló, illetékes, hivatott, valódi/ tananyagként, ne hivatkozzon a negyedévi számonkérésnél ezekre a változatokra!)

A LÓTUSZEVŐK SZIGETÉN

(Egy ott élő kábítós szemével)

Mi (a barátaim és én) a Lótuszevők szigetén lakunk, és a finom, zamatos, fehér lótuszvirágot esszük, melynek hatására roppant jó a kedvünk. A lótuszvirágnak - amellett, hogy igen ízletes - van egy csapdája: ha egyszer valaki megkóstolja, örök rabjává válik, többé nem szabadul tőle. Örökké itt akar és fog élni ezen a szigeten. Én is így ragadtam itt - hála az isteneknek!

Nos, az egyik napon éppen egy adag lótuszvirágot csemegéztünk barátaimmal, mikor két idegen férfi közeledett felénk. Bemutatkoztak, elmesélték, honnan jöttek. Az egyiket - a magasabbat - Iderisznek hívták, a másik nevére nem emlékszem. A társalgás során megkérdezték, hol is vannak ők tulajdonképpen. Majd kíváncsian azt tudakolták, miért faljuk a lótuszvirágot.

Erre így feleltem: Mert nagyon fenséges az íze, ettől jó kedved lesz, és minden bút-bánatot elfeledsz. Kóstold csak meg!

Így kínálgattam Iderisznek és társának a csodás ételket.

Iderisz elfogadta, de társa visszautasította a vendéglátást: Nem, köszönöm, én nem kérek - felelte vonakodva.

- Na, ne kéresd magad, vegyél belőle! Nem sajnálom, hiszen itt bőven terem. Tessék, egyél nyugodtan! - így beszéltem őt rá, és ennek a tukmálásnak már nem tudott ellenállni.

Alig ettek a csodaszerből, szinte egyszerre kiáltottak fel: Ej, Zeuszra, ilyen finomat még nem ettünk! Fenséges! Adjatok még!

Idővel, mikor néhányan már kifeküdtek a "narkó" hatására, valakinek az az ötlete támadt, hogy mutassuk meg újdonsült barátainknak, mit tudunk: járjuk el a messzeföldön híres lótusztáncunkat. Mindenki (aki tudott) rögtön felállt, és elkezdtük ropni.

Sajnos felhőtlen jókedvünk nem tartott sokáig, mert egy csapat idegen férfi rontott ránk, és elrabolta tőlünk vendégeinket. Iderisz mindent elkövettek azért, hogy ne kelljen elmenniük, de a túlerővel szemben tehetetlenek voltak. Az emberrablók vezére, valami Odüsszeusz erőszakkal hurcoltatta el két barátunkkal. Utánuk futottunk, de...

A parton érve egy nagy hajót láttunk, oda vitték rabjaikat. Tehetetlenül már csak a parancsot hallhattuk: Horgonyt fel! Teljes gőzzel előre!

Bálintfy Kati - FH -

A KÜKLOPSZOK FÖLDJÉN

Már harminc napja volt annak, hogy elhagytuk a Lótuszevők szigetét, és sajnos ismét meg kellett állnunk, mivel élelmiszer-tartalékunk a minimálisra csökkent. Elrendeltem tehát a legénységnek, hogy biztonságos távolságra horgonyozzanak le, mert a sziget - ahová expedíciónkat szerveztük tizenegy társammal - egyszemű óriás lakóiról híres, akik közismerten nem vetik meg az emberhúst.

Már alkonyodott, mikor kikötöttünk a sziget déli oldalán. A hatalmas gránitsziklák már-már emberen túli monumentumként tornyosultak előttünk. A sziget belseje felé indultunk. A küklopszok földjén mindenhol gigantikus méretű növényekkel, állatokkal, természeti jelenségekkel találkoztunk.

Mikor már javában besötétedett, egy hatalmas barlangra bukkantunk. Rövid megbeszélés után megszálltuk a barlangot.

Mély álmunkból óriási földrengés rázott fel bennünket. Mint kiderült, a barlang ura, egy harmincöt láb magas, dinoszaurusz méretű küklopsz tért haza kétméteres, hétmázsás birkái és kosai társaságában. Nem volt szerencsénk. A barlang kijáratát - ami egyben a bejárat is volt - egy hatalmas gránittömbbel torlaszolta el. Legnagyobb igyekezetünk ellenére sem tudtunk elrejtőzni a hideg és nyirkos kövek közt.

A küklopsz nyugtalanul járkált fel s alá irdatlan méretű otthonában. Észrevett minket. Tüzet rakott a barlangban, és társaim közül megevett két péket. Hát...ezek sem sütnek több kenyeret!

Eme tragikus esemény után nem tudtam álomra hajtani a fejem. Ki kell jutnunk innen! Na jó, de hogyan?! Hajnalodott. A kolosszális torzszülött még két bajtársunkat felfalt reggelire, majd nagy sebesen kihajtotta állatait, és a kaput eltorlaszolta. Már csak nyolcan maradtunk. Enni sem volt kedvünk. Az más kérdés, hogy nem is volt mit. Pallasz Athénéhez imádkoztam, hogy szabadítson ki e brutális gazember karmai közül.

Ismét leereszkedett a sötétség a rideg és barátságtalan tájra, bár mindebből semmit sem láttam, hiszen benn kuksoltam a küklopsz lakhelyén. A házigazda menetrendszerűen megérkezett. Gépies mozdulattal elkapott két szerencsétlent közülünk, és gyors mozdulattal a sötét Hádészba küldte őket is.

A gigantikus fenevad nagy étvágya láttán az agyam elkezdett dolgozni. Megvan! Az egyik sarokban megláttam egy hatalmas farudat. Társaimmal sebesen hegyesre "varázsoltuk" az egyik végét, és készenlétbe helyeztük. Mikor az óriás leheveredett, egy borral teli tömlővel álltam elé...

A bor megtette hatását. A rettenetes hústorony - mintha kicserélték volna - "barátságos" társalgásba kezdett velem. Én - tervemnek megfelelően - Utisz néven mutatkoztam be neki.

A jófajta bor hamar álomba ringatta a küklopszot. Ekkor a hatalmas rúddal kiszúrtam egyetlen szemét. Egyből megelevenedett. POLIphémosz - mint kiderült, így hívják - hadonászni és ordítozni kezdett. A környék óriásai hamarosan a barlang elé gyűltek. A küklopsz azt kiabálta, hogy Utisz - azaz senki se - bántja, mire a többiek úgy vélték, POLIphémosz megtébolyodott, és nagy szerencsénkre odébbálltak.

Reggel "házigazdánk" elgördítette a követ a bejárat - ami egyben a kijárat is volt - elől, de hogy dolgunkat megnehezítse, a barlang nyílásához állt, és lábai között megtapogatva engedte csak ki jószágait. Ám Pallasz Athéné megint isteni tervet juttatott eszembe. Öt társammal egy-egy kos hasára kapaszkodva haladtunk át a lóvátett debella "szűrőjén", majd a legrövidebb úton a hajóhoz vágtáztunk...

Az indulás előtt átkiabáltam POLIphémosznak az igazságot, miszerint Odüsszeusz a becsületes nevem. Bár ne tettem volna...

Pepe - FH -

ODÜSSZEUSZ ESETE A SZIRÉNEKKEL

Történetünk a trójai háború befejezését követően esett meg hősünkkel, midőn hajóival hazája, Ithaka felé tartott. Sok kaland után (melyet az idő rövidsége miatt most nem említek) Alaié szigetéhez érkezett.
Odüsszeusz harcban megedzett alakja, nyílt tekintete felkeltette a sziget úrnőjének, a csodatevő Kirkének érdeklődését. Mindenáron - szép szóval, ármánnyal, cselszövéssel - magához akarta édesgetni a hős vezért. Katonáit még disznóvá is változtatta egyszer, de mert megjósoltatott Teiresziasz, a vak látnok által a nehéz, de célt érő hazatérés, semmi sem segített. Odüsszeusz hitt a jóslatban, és óhajtotta otthonát, ezért nem fogott rajta semmiféle varázslat, bűbáj.
Midőn Kirké is belátta, hogy sem szépsége, sem varázsereje nem segít, útjára bocsátotta Odüsszeuszt. Búcsúzóul még egy jótanáccsal is ellátta a vezért: Óvakodj a szirének énekétől!
Így aztán az Ithakaiak felhúzták a horgonyt, az evezősök húzni kezdték lapátjaikat, és útnak indultak az ismeretlen felé. Midőn Odüsszeusz sejteni vélte, hogy közelednek a szirének szigetéhez, megállította hajóját, összehívta embereit, majd így szólt: Nagy veszély fenyeget bennünket, harcosok. Ha egy is közülünk meghallja a szirének énekét, elvesztünk. Odalesz a józan ész, a lelkiismeret, és sohasem láthatjuk meg újra szeretett földünket. Ennek elkerülése érdekében megkövetelem, hogy minden parancsomat maradéktalanul teljesítsétek!
Ezek után az összes hajós fülébe viaszt öntetett, de előtte még megparancsolta, hogy őt magát kössék az árbóchoz, és bármit is tesz, ne figyeljenek rá, csak evezzenek előre.
Az emberek teljesítették a parancsot, és "süketen", egyenletes evezőcsapásokkal haladtak céljuk felé.
A szigethez érve Odüsszeusz halk, majd egyre erősödő csodálatos énekre lett figyelmes. A sziklákon szebbnél szebb lányok ültek, fésülték egymás haját, nevetgéltek, lantot pengettek és daloltak. A látvány és a gyönyörű melódia lenyűgözte Odüsszeuszt.
Az evezősök mit sem láttak, hallottak mindebből, maguk elé meredve, megszokott ritmusban végezték dolgukat.
- Lassíts! Balra! - kiáltotta az árbóchoz kötözött Odüsszeusz, de senki sem cselekedett másként, mint addig. Odüsszeusz tudta, hogy nem hallják parancsait, mégis ordított, üvöltve próbált megszabadulni köteleitől - mindhiába. Közben a szigetet lassan-lassan gomolygó köd szállta meg, csak a csodás ének zengett tovább.
- Vissza! Vissza! - próbálkozott még a keservesen küszködő, rángatózó Odüsszeusz. Vállát, karját, lábait véresre vágták a kötelek, de el nem engedték foglyukat. Az egyre halkuló muzsika közepette Odüsszeusz minden erejét elvesztette, majd aléltan csuklott össze. A hajnali pirkadatban egy véres, ájult embert fedeztek fel a legények.
Mikor köteleitől megszabadították, lemosdatták, felélesztették vezérüket a hajósok, már messze jártak a szirének szigetétől...

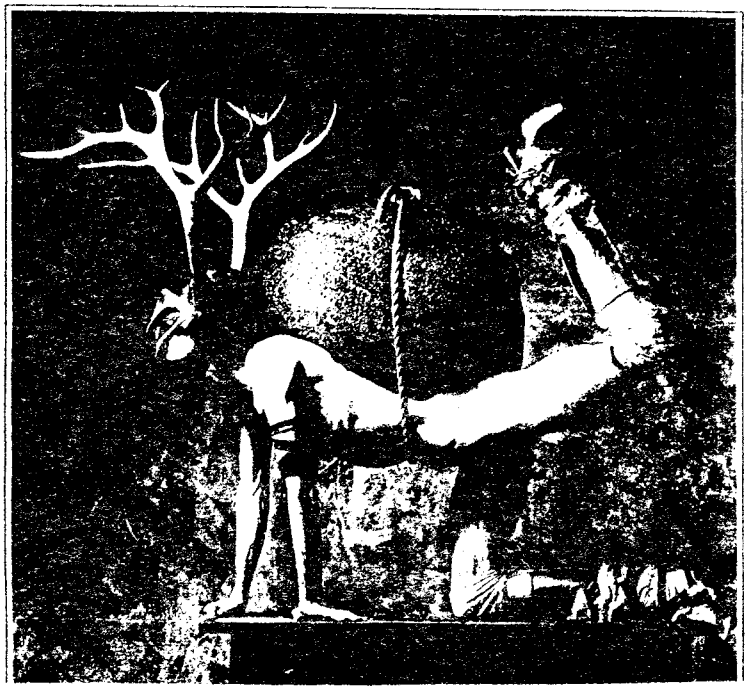

Pancsovai Petra - FH -

SZKÜLLA, AKI MINDIG ÉHES

Szervusztok! Szkülla a nevem. Biztosan hallottatok már rólam: a hat hatalmas fejemről, az irtózatos ugatásomról és kielégíthetetlen étvágyamról. Hát igen, valóban én vagyok ezen a sziklán a leghatalmasabb és legvérszomjasabb élőlény, már csak azért is, mert senki más nem lakik itt rajtam kívül.
Van - nem is oly messze - egy szomszédom, aki egy ugyanilyen sziklán él, mint én. Őt Kharübdisznek hívják. Nagyon nem szeretem, mert állandóan örvényt kavar, és így elszippantja előlem az érkező zsákmányt. Én pedig állandóan éhezem. Ritka az olyan hajó, melynek legénységét én falhatom fel. Így folyton éhes vagyok. Most is. Már egy hete nem ettem. De jó lenne, ha erre vetődne már egy ötvenevezős vagy egy háromvitorlás!
De hallga csak! Valamit hallok! Igen-igen! Egy hajó! Hallom az evezőcsapásokat! Nem is csak hallom, már látom is! Pontosan felém tart. Ekkora mázlit! A szélén legalább öt, dehogyis, hét, nem, nyolc ember áll. Hát ez hihetetlen! Gyorsan elbújok a rejtekhelyemre, onnan fogok támadni...Ideértek. Most! Hammmm...

Huuuuuú, de jóllaktam. Ilyen még nem volt, hogy egyszerre mind a hat számba jutott falat.
Jaj, most jut csak eszembe, lehet, hogy Odüsszeusz hajója volt ez a "bőségtál"?! Kapok az istenektől, ha kedvencüket vagy az ő társait ettem meg! Na mindegy! Végül is a legtöbbjük tovább jutott, remélem, elérik úticéljuk végét, ha már ennyi embert vesztettek. Ne haragudjatok, elálmosodtam, jól jön egy kis alvás ebéd után. Bízom benne, hogy hamarosan találkozunk! Addig is sziasztok!

Solymosy Réka - FH -

KALÜPSZÓNÁL

Kedves Naplóm!

Ma megint nem fog semmi történni. Érzem. Több mint hét éve itt rostokolok. Ha nem lennék ilyen fenemód handsome hapsi, már rég otthon lennék.
Miért is mondtam a kormányosnak, hogy "Itt leparkolunk, élelmet és vizet veszünk fel. Jól nézzetek körül!"?! Igazán bírtuk volna még egy-két hétig. És miért pont én mentem, pont én a barlang felé vezető úton?! Miért? És miért kopogtam be az ajtón? Miért engedtem, hogy bevezessen az étkezőbe, és utána máshova is?
Amióta itt vagyok, csak iszom a nektárt, eszem az ambróziát, és egyre kövérebb leszek (sok bennük a kalória). Tudom, hogy halhatatlan vagyok (vagy leszek), de mit ér az öröklét, ha úgy nézek ki, mint egy hordó. Nem tudom, mit csinálnak fönn az istenek, de lassan igazán elintézhetnék, hogy hazamehessek.
Ma, amikor kinn ültem a tengerparton, úgy láttam, mintha Hermész suhant volna be a barlang lyukán. Talán mégis van esély rá, hogy hazajussak erről az átkozott helyről?!
Tulajdonképpen egy ideig minden férfi jól érezné magát itt. Egy ideig én is jól éreztem magam. Egy ideig! Most már unalmas. Sőt! Lassan az agyamra megy. No meg ez a nimfa! Jól el lehet tölteni vele egy-két hetet. De éveket?! Ez már kicsit sok! Ja és a mániája! Azt akarja, hogy vegyem feleségül, és ezzel elnyerem az örök élethez való jogot. Nekem nem kell öröklét, nekem Pénelopé kell! Francba ezzel a szigettel, az összes szépségével és különlegességével együtt!
Ezt eddig minden nap leírtam, soha nem történt semmi. Már nem reménykedem.

Hopp! Jön valaki. Ki jöhetne, természetesen Kalüpszó! Kicsit letörtnek látszik.

- Odüsszeusz, beszélnem kell veled.
- Igen?
- Igen!
- Miről?
- Itt járt az imént Hermész barátunk, s azt üzeni, hogy hazamehetsz.
- Juhéééé!
- Tutajt kell készítened, saját magadnak.
- Mikor kezdhetem?
- Most.

...

Kivágtam húsz fát, s elkészítettem a tutajt. A nő azzal próbált visszatartani, hogy viszontagságos utam lesz. Nem hatott. Én bátor és erős férfi vagyok.
Mégis jól végződik ez a nap! Nemsokára otthon leszek!
Jó éjt, kedves naplóm!

Niki - Zártosztály -

OTTHON, ÉDES OTTHON

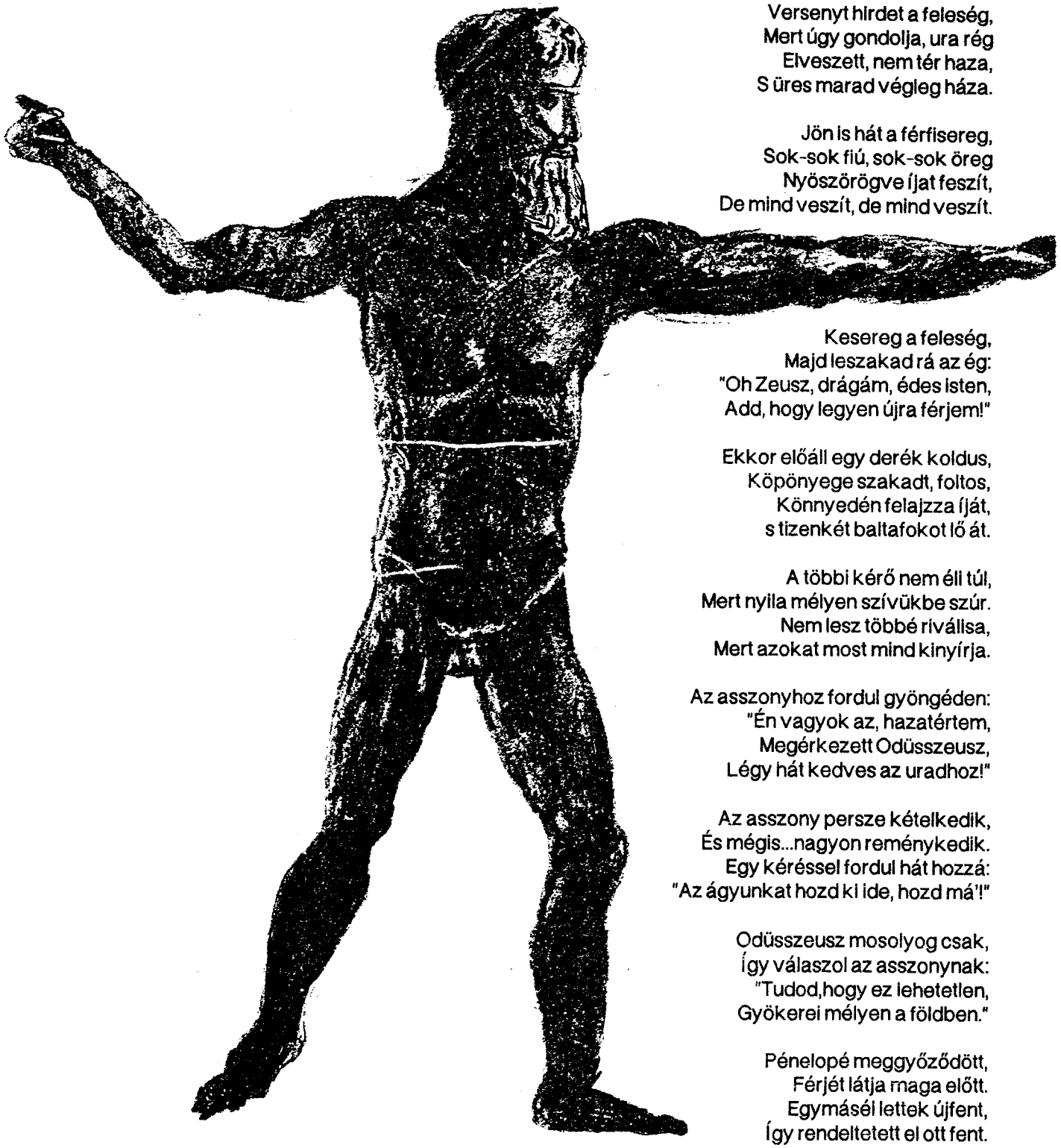

Versenyt hirdet a feleség,
Mert úgy gondolja, ura rég
Elveszett, nem tér haza,
S üres marad végleg háza.

Jön is hát a férfisereg,
Sok-sok fiú, sok-sok öreg
Nyöszörögve íjat feszít,
De mind veszít, de mind veszít.

Kesereg a feleség,
Majd leszakad rá az ég:
"Oh Zeusz, drágám, édes Isten,
Add, hogy legyen újra férjem!"

Ekkor előáll egy derék koldus,
Köpönyege szakadt, foltos,
Könnyedén felajzza íját,
s tizenkét baltafokot lő át.

A többi kérő nem éli túl,
Mert nyila mélyen szívükbe szúr.
Nem lesz többé riválisa,
Mert azokat most mind kinyírja.

Az asszonyhoz fordul gyöngéden:
"Én vagyok az, hazatértem,
Megérkezett Odüsszeusz,
Légy hát kedves az uradhoz!"

Az asszony persze kételkedik,
És mégis...nagyon reménykedik.
Egy kéréssel fordul hát hozzá:
"Az ágyunkat hozd ki ide, hozd má'!"

Odüsszeusz mosolyog csak,
Így válaszol az asszonynak:
"Tudod,hogy ez lehetetlen,
Gyökerei mélyen a földben."

Pénelopé meggyőződött,
Férjét látja maga előtt.
Egymásél lettek újfent,
Így rendeltetett el ott fent.

Bálint Dénes - Ügyosztály -

Giliszta - Zártosztály -

DAC

Itt van! Körünkben található! Megérkezett! A kamerák keresztttüzében, a mikrofonok erdejében, az újságírók gyűrűjében: a Diákönkormányzat. Nem, nem. Ez a DAC!
Hát igen. Ezt a napot is megértük. Végre egy év után sikerült megalakítani. Nemhiába csaptunk neki ilyen reklámot, megjelent a hirdetésünk a POLIGRÁFban, a KPTV is szót ejtett rólunk, és a PoliPhone is ezt harsogta. Az öt szervezőn kívül négy (azaz négy) diák iskolapolgár volt jelen az alakuló ülésen (belőlük is egy csak a végére esett be). Nem csalódtunk a kedves diáktársaink fantasztikus aktivitásában. Az ülés elején felcsillant bennünk a remény, hogy többen is leszünk, amikor hetennyolcan becsörtettek a könyvtárba, de sajnos csak a fotószakkör kezdte meg munkáját.
Szóval kevesen és nehezen, de megalakítottuk. A neve sem az, amit vártak: DAC (Diákok Alternatív Clubja). A DAC fel kívánja vállalni a diákok képviseletét mindenféle fórumon. Szerepet kíván vállalni az iskola kulturális életében. Az alapítók döntöttek abban is, hogy a Turbékolásokon (mert így hívják a gyűléseinket) a tanárok is képviseltethetik magukat, ha ezt a DAC tagjai is megtehetik a Huhogásokon. Anyagilag a Politechnikumra kíván támaszkodni a DAC, tagdíjat nem szed. A szűkkörű, de vidám ülésen szavaztunk a gyűlések rendszerességéről is: minden hétfőn találkozunk a könyvtárban. Akit érdekel a DAC, azt sok szeretettel várjuk!

Bolyki Dániel,
Csíkvölgyi Barbara,
Kána Zsuzsa,
Lazányi Krisztina,
Miklós Anna,
Nagy Ákos,
Németh Attila,
Récsán Gábor
(alapító tagok)

NEM DACBÓL ÍROK...

(Avagy újabb "Állatfarm"* születik?)

Rendkívül konzervatív vagyok: szeretem ha a dolgok azok, amik!

A kutya csóválja a farkát, és ne a farok a kutyát.
A csapból folyjon a víz, és ne más, de az viszont IGEN.
A tanár tanítson, a diák meg tanuljon - bár e tétel a Vendel utca környékén...

Szóval vannak ilyen rigolyáim! Eddig azért megvoltam velük, bár az "átkosban" is akadtak miatta problémáim. (Erről - jaj, hol tartunk! - szégyellek írni-beszélni, mert ma már mindenki "én már akkor is..."!. Így inkább hallgatok.)
Az "előző rezsim" (ezt egy kollégámtól loptam) során is azt szerettem, ha a kutya..., a csapból..., a tanár..., stb. Ez akkor elég volt az "ellenzékiséghez". Mert igazi "állatfarmon" éltünk, ahol a dolgok mindig mások voltak, mint amik. Mert a disznók "egyenlőbbek" voltak, s ez elég is volt a dolgok "átváltozásához".
Ma már inkább félek. Nem attól, hogy visszajönnek a disznók, nem attól, hogy valaki újabb karámot emel nekünk. Sokkal inkább saját "háziállatainktól". Akik marha okosak: tudják, hogy mi jó NEKÜNK. Félek az ÖNelnököktől, az IGAZImagyaroktól, a MAJDÉNMEGMONDOMoktól, a VELEMMENJÉLéktől. Pontosabban nem is tőlük személy szerint, hanem azoktól, akik ezeknek ezt el is hiszik.

Mert: "Kinél van a bölcsek köve!?"

Idézetek "I.":

"...nem sok értelme van ... a Fórumon tengetni..."
"...jobb lenne értelmes dolgokról..."
"...értelmes vita..." (márminthogy kéne! - P.A.)
"...a dolog teljesen evidens..."
"...csináljunk is valamit..."
"...az egész egy gittegyleti klubdélután..."

(Az idézetek "I." a FÓRUM! FÓRUM? cikkben (ld. 4. oldal!) olvashatók eredetiben - a szerk.)

Hát igen. Ez akár mind igaz is lehetne.
(Azt mondaná a pallérozott tollforgató, hogy: "Az igazat mondd, ne csak a valódit!")

A Fórum (a második!!!!!!! és nem a hatszázhuszonkettedik-évi! - mert ide aztán, de azonnal!) elvben, lehetőségeiben (v.ö.: potenciálisan) arra szolgál, hogy az iskola működéséhez szükséges döntéseket a DIÁKSÁG, illetve azok KÉPVISELŐI hozzák meg. Ettől az a dolog, ami. Még akkor is, ha az Idézetek "I." minden állítása VALÓSÁGOS. Mert mi is az IGAZ?

Ki dönthet arról, hogy mi "evidens", "értelmes", mikor csinálunk "valamit"?
Az állatfarmon kívül - szerintem - SENKI vagy MINDENKI.

Idézetek "II.":

"...végre sikerült..."
"...az öt szervezőn kívül eljöttek még négyen..."
"...felvállalja a diákok képviseletét mindenféle fórumon..."
"...a Turbékoláson a tanárok is képviseltethetik magukat, ha ezt a DAC tagjai is megtehetik a Huhogásokon."
"...szűkkörű, de vidám ülés..."

(Az idézetek "II." a D A C című cikkben (ld. 14. oldal!) olvashatók eredetiben - a szerk.)

Tulajdonképpen örülök a DAC-nak! Én is azt mondom, hogy végre!
Mégsem állhatom szó nélkül: Mi a dolog, ami?
Sok minden hasznos lehet (v.ö. újra, mint fent!): önszerveződő egyesület, pártkezdemény, duma-kör vagy akár gittegylet (ami szintén nem rossz!).
De egy dolog nem lehet: hiteles diákönkormányzat.
Legalábbis az ÉNáltalam elképzelt nem-farmon! Mert ott nincs önvezér, csak esetleg önjelölt-vezér, akiről majd mindenki dönt, hogy lehet-e AZ, AMI! Mert a rosszul működő, kényszerből vállalt képviselőkből álló, de formailag hiteles (tehát választott) Fórum lehetőséget ad MINDENKINEK. Majd, valamikor, lehet, hogy meg se érjük, de akkor is. Attól az, AMI! Mert ez az út vezet (jaj, nem Európába - bár tán még oda is!) az állatfarmból kifelé.
De csak holnap, vagy holnapután ám!

Szóval fiúk, lányok!
Vigyázzatok azzal, aki pontosan tudja, hogy mi jó Nektek!

Végül: DAC-osok!
Nekem nagyon fontos, hogy ne értsetek félre: Baromi jó, amit csináltok. Csak maradjon az, ami. Hogy a dolgok végre helyükre kerüljenek, s tanár, diák együtt tanulhassa, mi is az a "demokrácia".

Egy tanuló
(**Papi Attila**)

* Javasolt irodalom: George Orwell: Állatfarm (Más fordításban: Állati gazdaság; eredetiben: Animal Farm) - a szerk.

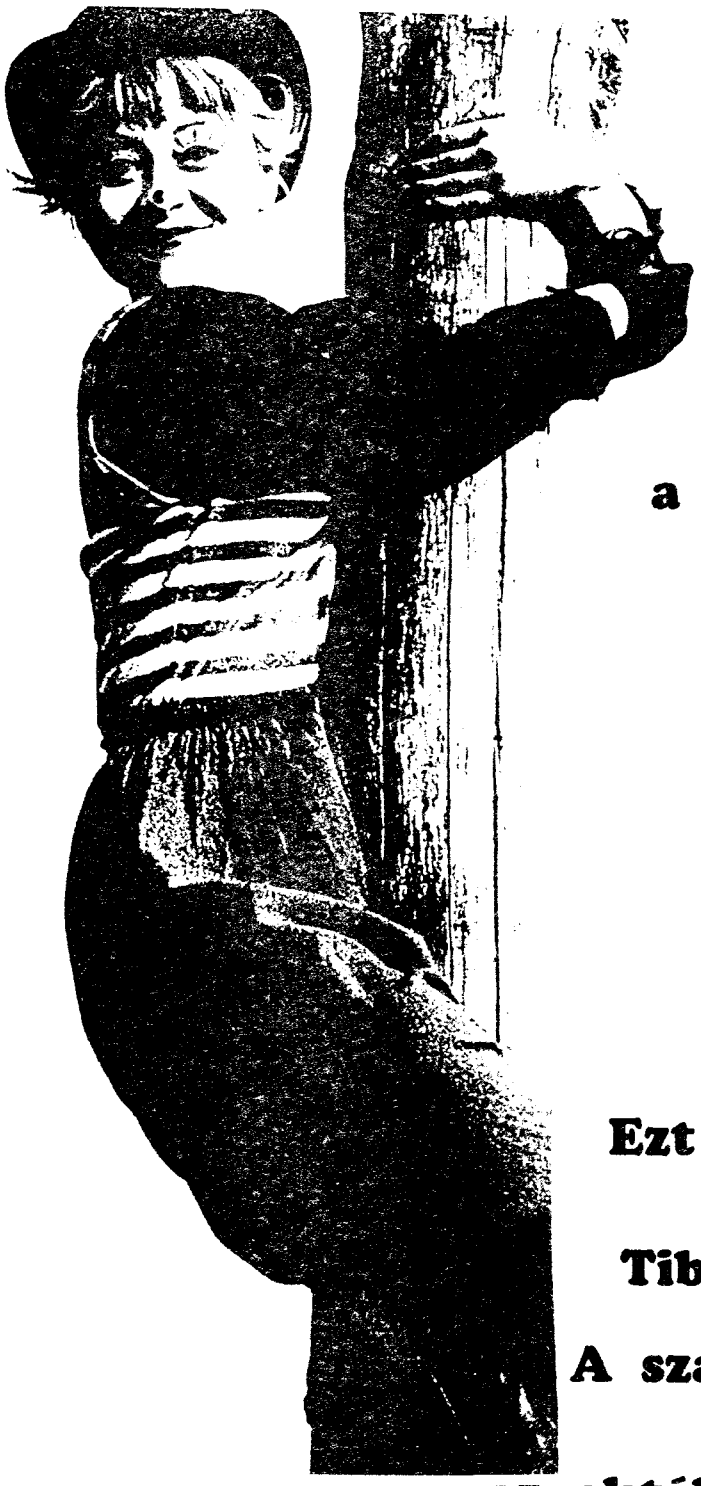

FIGYELEM!
ACHTUNG!
ATTENTION!
VNYIMÁNYIJE! *

Ha szeretnél a diákönkormányzatban diákképviselő lenni, akkor jelöld magad!

Csupán tizenöt (különböző) aláírást kell összegyűjtened a diák-iskolapolgárok köréből ahhoz, hogy jelölt lehessél.

Ezt a listát október 28-ig (szerdáig) add le Tibornak a könyvtárban!

A szavazás osztálykeretben történik majd az október 29-i osztályidőben.

Jó gyűjtögetést kíván:

a D A C **

* Nem találtam meg a cirill karaktereket. Bocs! - a szerk.

** DAC = ideiglenes DÖK = DiákÖnKormányzat

COMPFAIR '92

1

Gondolom, az iskola polgárainak jelentős része már értesült arról, hogy az elmúlt héten - immáron ötödik esztendeje - megrendezték az ország egyik legnagyobb számítástechnikai témájú szakkiállítását:

a COMPFAIR-t.

Az Informatika Munkacsoport úgy gondolta, ezt minden másodikos diáknak meg kell néznie, sőt látnia is kell!
Ezért a tanulókat megoldandó feladatokkal láttuk el, s izgatottan vártuk a végeredményt.

Most nézzük a kiállítást, hiszen rengeteg - nem csak a szakember számára - izgalmas, és az oktatásban is használható hardvert és szoftvert állítottak ki a cégek. Egyetlen dolgot emelek ki, a CD-ROM-okat, melyeken teljes angol-, német- és más nyelvek tankönyveit tárolják. Ezek a CD-k a számítógép által lejátszhatók, s nemcsak a képek és szövegek megjelenítésére alkalmasak, hanem egy hanggenerátor segítségével a helyes kiejtés tanulását is elősegítik. Természetesen nem csak nyelvkönyveket lehet kapni CD lemezeken, hanem történelmi és művészeti témájú anyagokat is. Lehetőség van pl. arra, hogy egy múzeumban sétálva az ott található képeket a monitoron - vagy esetleg egy kivetítőn - megjelenítsük, a rájuk vonatkozó magyarázatokat pedig elolvassuk vagy meg hallgassuk. (Ezekkel a témákkal csak egyetlen probléma van: szinte minden világnyelven léteznek, de ebbe a magyar nyelv még nem tartozik bele.)
Most pedig térjünk vissza a diákok feladatmegoldásaira. Úgy érzem, hogy amilyen lelkesedéssel készültünk mi, tanárok a kiállításra, annyira alacsony szintű volt tanítványaink érdeklődése. Úgy tűnt, hogy diákjaink egy részét egyáltalán nem érdekli a számítástechnika, még azon a szinten sem, hogy a feladatot egyáltalán megoldja és beadja. A 85 diáknak mindössze a fele adta be a megoldást, s a beadott feladatok színvonala is igen változó volt. A legtöbben néhány mondattal intézték el a válaszokat, mások pedig mechanikusan lemásolták a cégek prospektusait. Mindebből számomra úgy tűnt, hiábavaló volt az eddigi munkánk: diákjainkkal nem sikerült megszerettetni a számítástechnikát, nem tudtuk felkelteni érdeklődésüket a téma iránt.

Valóban így lenne? Szeretném, ha segítenétek ennek a kérdésnek a megválaszolásában! Mi az, amit rosszul csinálunk? A tananyaggal, a tanárokkal van probléma? Vagy talán Veletek is?

Budapest, 1992. október 16.

Gulyás Éva

2

Pár nappal ezelőtt iskolánk

a COMPFAIR'92

számítástechnikai kiállításon járt. Az osztályok az A/25-ös teremben találkoztak az ebédszünet után, ahol az - eddig még - érdeklődők kedvét sikerült elvenni a csoportokra osztott feladatokkal.
Még a tét sem csigázta fel a kedélyeket, miszerint a legjobb pályázatot benyújtók a vizsgán kétes jegy esetén a jobb osztályzatot kapják. A Politechnikum tagjai csoportokban érkeztek meg a kiállítás kapujához. Már aki megérkezett! Ugyanis egyes diákcsoportok eltévedtek, késve érkeztek, és így csak hosszas várakozás után jutottak be a kiállítás területére. A "szerencsésebb" diákok csoportokba verődve "rohanták" végig a pavilonokat a feladatlap utasításait követve. A feladatlap funkcióját - hogy minden diák részt vegyen a kiállításon - nagyjából elátta, de elvette a diákok idejét - talán kedvét is - az őket érdeklő technikai újdonságoktól, amelyek - a szakemberek szerint - szép számmal jelen voltak

a 92-es COMPFAIR

területén. Remélem, az előző tapasztalatokból tanulva a következő csoportos látogatáson a feladatlapot fölváltja talán egy tanárok által ajánlott kiállítási útmutató, vagy valami egyéb, kölcsönösen jó és praktikus megoldás.

"Gyula x.x.x."

MICSODA KÜLÖNBSÉG!

Ne csak nézzen, lásson is!

Hol volt, hol nem volt, történt egyszer, hogy egy fiatalember - mit sem sejtve - elindult az iskolába. Nem tudta még, hogy milyen megpróbáltatások elé állítják aznap. Első órája Kommunikáció volt. A szaktanárnő olyan feladatokat adott neki és osztálytársainak, amelyekkel a megfigyelőképességüket vizsgálta meg. Ezek a feladatok a diákok környezetével voltak kapcsolatban. A fiatalember a kérdésekre alig-alig tudott válaszolni, ugyanis a körülötte lévő világot ő csak nézte, de nem látta.

Rékai András - VV -

A gyönyörű-szép királylány, a csúf-öreg nagybátyó és az okos-szép királyfiú

Hol volt, hol nem volt, még az Óperenciás-tengeren is túl, volt egy vár, amiben lakott egy gyönyörű-szép királylány és a csúf-öreg nagybátyja. Arra járt az okos-szép királyfiú a szép fehér lován, és "látta" az ablakban a gyönyörű-szép királylányt. Az arra járó okos-szép királyfiú "észrevette" a gyönyörű-szép királylány mögött a csúf-öreg nagybátyót, aki éppen ki akarta lökni az ablakon a gyönyörű-szép királylányt. Szegény gyönyörű-szép királylány hiába kiabált az okos-szép királyfiúnak, az csak "nézte, nézte", hogy végül hogyan esik le a gyönyörű-szép királylány az emeletről. Erre a csúf-öreg nagybátyó nagyra meresztette szemeit, mert azt hitte, hogy az okos-szép királyfiú majd megmenti az ő gyönyörű-szép királylányát. Lement hát az okos-szép királyfiúhoz és megkérdezte, miért nem mentette meg a gyönyörű-szép királylányt. Erre az okos-szép királyfiú nagyot "nézett" és csak annyit mondott:
"Vak vagyok."

Kovi - VV -

Piros lámpa

Volt egyszer egy város. Ebben a városban rengeteg autó volt. Itt az autók önálló életet éltek.
Egyik nap a belvárosban, a parkolóház 20. emeletén állt egy piros Alfa Rómeo. Ez a Romi egyszer csak arra gondolt, milyen jó lenne gurulni egyet a város utcáin. Fogta magát, bekapcsolta a lámpát, indított, és uzsgyi, hátratolatott. Egyesbe váltott, és máris ment lefelé.
Le a lejtőn, most jobbra.
Le a lejtőn, most jobbra.
Le a lejtőn, most jobbra.
És ez így ment, míg csak le nem ért. Megállt. Mélyet szippantott a városi levegőből, majd ment, amerre látott. Nem nézte a táblákat, nem törődött semmivel, csak ment, egyre gyorsabban.
Egyszer csak egy nagy kereszteződéshez ért. Már nagyon gyorsan ment, mikor a lámpa pirosra váltott. Látta, de nem törődött vele. Áthajtott a piroson...Pif, paf, puf...egy csörrenés, ablakcsörömpölés, dudaszó, bummm...
És a kis Romiból csak egy guruló dísztárcsa maradt. De ez sem gurult sokáig. Eldőlt. Itt a vége, fuss el véle.

Récsán Gábor - VV -

Az ítélet napja

A világon sok ember úgy él, hogy nem fogja föl a körülötte levő események jelentőségét. Egy tudós is így élt. Élete célja az volt, hogy fölfedezzen valamit. Egy csodafegyveren elmélkedett. A felhasználandó anyagok igen veszélyesek voltak. A fegyver is az lett volna: ha létrejön, a világ bármely sugárzásának irányát vissza tudja fordítani, ellentámadássá alakíthatja. Például a csernobili radioaktív sugárzást fölveszi magába, és akár a jövőben, akár a múltban egy bizonyos meghatározott helyen pusztításra használhatja.
A jövőkutatók megjósolták, hogy 1997-ben a kínaiak egy hatalmas robbantást fognak véghezvinni. A tudós fegyvere ez ellen készült. A fegyvert egy ember irányította, egy ember programozta, az emberi életet kizárva a programból. A sugárzást 1985-86-ban föl is vette a gép, de a tudós elszúrt valamit benne. Piros programot, és nem zöldet tett bele. A különbség "csupán" annyi, hogy a piros program rövidebb "időutazásra" szólt, a zöld hosszabbra. A gépnek nem volt annyi energiája, hogy eljusson 1997-be, és 1996-ban fölrobbant. A Föld fele elpusztult, és kihalófélben volt az emberi faj.
Ennyit jelent nézni vagy látni.

Bucsi - VV -

Pedig nincs is farsang

Szent Péter egyszer elhatározta, hogy lejön a földre, és csodát tesz. Ki is nézett magának egy szegényebb családot, megfogta a varázspálcáját, feltette a glóriáját, és kíváncsian leereszkedett a XX. századi földre.

Első meglepetése a város felett gomolygó szmogfelhőből adódott, amin köhögve átvergődött ugyan, de az utcára már nem tudott leszállni, mert beleakadt a troli áramvezetékjébe. Meglepetten vette észre azt, hogy senki nem vette észre. Lekecmergett az utcára, és várta, hogy a sok hívő ember leboruljon,és imádkozni kezdjen. Ehelyett azonban egy kocsi csikorogva kikerülte, és rákiáltott a vezető: "Nem lát, ember! Piros van!" Dudáló kocsik össztüzéből kimenekülve felrepült a járdára. De ahelyett, hogy rácsodálkoztak volna az emberek, egyszerűen kikerülték. Szent Péter csodálkozott, hogy miért nem veszi észre senki az ő szent mivoltát, így hát elindult a kerületi templomba. Peckes léptekkel ért az oltár elé, és feje körül agyalok repkedtek, amikor megszólította a papot. Azonban itt is nem várt választ kapott: "Ne haragudjon, barátom, de ilyen botrányos kinézettel azonnal távoznia kell. Ez Isten háza! Isten nem tűri az ilyen provokatív, hitetlen..." De Szent Péter ekkor már eltűnt, és mérgesen felkereste azt a családot, akihez menni akart.

Kopogott, és egy kislány nyitott ajtót: "Csókolom, nem veszünk semmit, és nem is adunk el. Csókolom." És becsapta az ajtót. Szent Péter mérgében kettétörte a varázspálcáját, és visszament a mennybe. Azóta le sem jött.

Sebő Ferenc - KáOsztály -

A 18-19. oldalon olvasható szövegek azért születtek, hogy íróik bebizonyítsák, mekkora különbség van a vizuális befogadást kifejező szavak jelentései között. (Erre a magyarázatra - gondolom - nem volt szükség, de ha már leírtam, maradjon! - a szerk.)

AZ MP OSZTÁLY SZÜLŐI FÓRUMÁRÓL

Előzmények

Az osztály szülői testületének egy csoportja a tanévkezdés napjaiban javaslatokat fogalmazott meg a pedagógusközösség számára. A "Javaslatok" - túlmutatva az adott osztályt érintő kérdéseken - az iskola egészének működésével kapcsolatos elemzést adott. Egy év után a szülők az iskola koncepciójának legfontosabb elemeit továbbra is támogatták, a levél azonban felhívta a figyelmet sok olyan kérdésre, melyekben a megfogalmazók szerint az iskola nem volt képes teljesíteni meghirdetett programját. (Például: a tanórák rossz fegyelmi állapota, egyes tantárgyi koncepciók elhibázottsága, az információáramlás akadozása, a tehetséggondozás, a személyre szóló tanári munka hiánya.) A szülők kérték a pedagógusközösség tagjait, hogy válaszoljanak a levélre, s hívjanak össze az MP osztályban szülői fórumot a két dokumentum megvitatására.

A fórum október 6-án zajlott le aránylag szűk körben, aktív részvétellel. A szülők is és a pedagógusok is megerősítették az ilyen típusú találkozások szükségességét. Elhangzott, hogy a Politechnikum működésének része kell, hogy legyen a szülői érdekek, értékek folyamatos megjelenítése.
A vita folyamán az álláspontok csak részben közeledtek; a levélírók úgy értékelték, hogy a pedagógusok írásos válasza általánosságban mozgott, több kérdésben nem volt kielégítő. A pedagógusok türelemre intették a szülőket. Azzal érveltek, hogy a pedagógiai elvek érvényesüléséhez az elteltnél több idő kell, s hogy vannak biztató jelek: már formálódik az iskola arculata.
A szülők ezzel szemben úgy fogalmaztak, hogy a gyerekek életében az itt eltöltött évek visszahozhatatlanok, nem áldozhatók fel bizonytalan kimenetelű kísérletekre; nem veszhet el az esélyegyenlőség a továbbtanulás szempontjából.
Mindenki azt tapasztalta, hogy a gyerekek jól érzik magukat itt, sőt, szüleiket néha mesterségesen kizárják az iskola életéből. (Nem adnak át információkat, sőt volt, aki a POLI-????" számait is "titkosan kezelte".) A pedagógusok megígérték, hogy a gyerekekben tudatosítják: a szülők az iskolapolgárok közé tartozó lények, s így az információhoz való joguk vitathatatlan. A POLIGRÁF számait ezután sem postázzuk, de leszögezzük: a lap a családoknak szól.

A vita végén azt határozták el az egybegyűltek, hogy az első vizsgaidőszak után ismét találkoznak; a fórum tehát rendszeressé válhat.

Pest, 1992. október 10.

Puskás Aurél

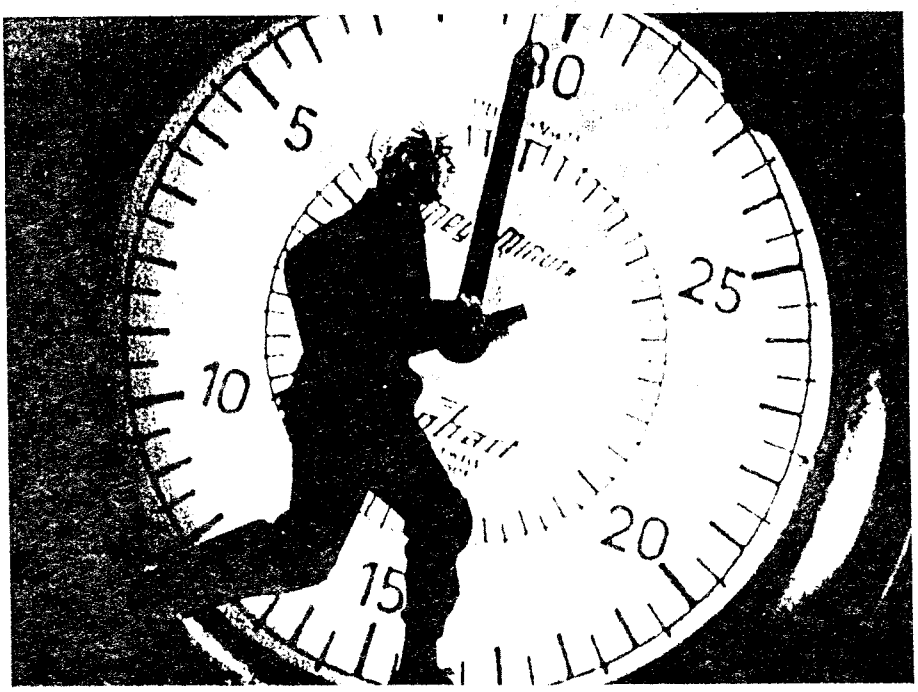

TERMÉSZETISMERETI CSÚCSTALÁLKOZÓ

VÁLASZ(OK) EGY TANTÁRGYFELELŐSNEK

A POLIGRÁG legutóbbi számában egy kissé különös, de nagyon fontos írás jelent meg. Az egyik elsős osztály természetismeret tantárgyfelelőse foglalta összse osztályának a tanáráról mondott véleményeit. A néhány soros közlendők - bár nem az elemzés igényével íródtak, - problémát jeleztek a két fél viszonyában, melyeket az is bizonyított, hogy erősen csökkent az órák látogatottsága. Ezek megismétlése most nem feladatom, csupán az azóta eltelt napok, hetek ez ügyben megtett, megtörtént eseményeiről igyekszem beszámolni.

Az első hullámokat a heti huhogáson vetette az ügy. A tanárok komolynak, válaszra méltónak tartották a leírtakat. A munkacsoport elmondta, hogy a tervezett aktív tanulási módszer az előadóterem hiányában még nem valósulhatott meg. A csoportmunka beindulásával remélhetőleg érdekesebbek lesznek az órák, nemcsak a tanár előadása, hanem a diákok saját élményei, tapasztalatai jelentik majd a tanulást. Azt is hangsúlyoztuk, hogy a tanár és az osztály összeszokása időt igényelhet, ebben a közös megbeszéléseknek és a tantárgyfelelős munkájának nagy szerepe lehet.

A meglátogatott órákat szakmailag magas színvonal jellemezte, inkább az előadói stílus, hangerő, hangsúly okozta a figyelem lankadását.

A tantestületi állásfoglalás alapján egy megbeszélésre került sor az elmúlt héten, amelyen a tantárgyfelelős, az osztályfőnök, valamint a tanárnő és a munkacsoport vezetője vettek részt. Az eredmény főként az álláspontok tisztázása, az együttműködés szándékának kinyilvánítása volt. Az osztály képviselője nem a merev elutasítást, hanem a változtatási igényeket hangsúlyozta. A tanárnő igyekszik változtatni, több érdekességet mondani, másfajta óravezetést kialakítani. Talán az is nehezíti ennek megvalósítását, hogy eddig főleg idősebb korosztályt tanított a főiskolán. Ennek tapasztalatait nagyszerűen fel tudjuk használni a tananyagírásban, pl. a tanárnő által írt első éves tananyag elkészítésekor. A gyakorló tanárok azt is tudják, hogy a saját személyiségük, stílusuk csak kevéssé változtatható meg, ennek elfogadtatása az osztályokban nem mindig megy könnyen. A beszélgetés végére a tanárnő is világosabban láthatta, mi is a baj. Hogy mennyire fogadta el és mennyire képes változni, változtatni, azt majd a következő napok, hetek órái mutathatják meg.

A munkacsoport tehát további megbeszéléseket, egyeztetéseket javasol, az osztály véleményének további alakulása és az előadóterem elkészülte utáni helyzet alapján kíván újra állást foglalni. A helyzet elmérgesedése, a tanárnő elleni esetleges "hadjárat" beindulása mindenképpen elkerülendő és el is kerülhető.

Veres Gábor

FŐ A DEMOKRÁCIA

Bizonyára sokan olvasták a cikkemet az Ügyosztályban tartott közvéleménykutatásról a POLIGRÁF-ban. Ennek az eredménye (mármint a közvéleménykutatásnak) egy "négyes csúcstalálkozó" lett. Részt vettek: Dr. Radnóti Katalin (természetismeret), Veres Gábor (természetismeret), Krausz Kati (osztályfőnök) és Hárs Marci (én - a tantárgyfelelős). Sajnos az egész nem tartott tovább 15-20 percnél, és végül semmilyen megállapodásra sem jutottunk, mégis fontos kérdések merültek fel.

Például Radnóti Katalin felvetette, hogy szerinte a rengeteg vélemény közül mindössze egy darab használható ötlet volt. Ennek nyomán kaptam egy tájékoztatót a Planetárium műsoráról (köszönöm szépen!). A tanárnő tehát úgy gondolja, egy ilyen közvéleménykutatásnak célja (ha már egyszer felveti az óra unalmasságát), hogy megoldásokat produkáljon. Ebből heves vita kerekedett ki.

A másik dolog, amit a tanárnő sérelmezett: a cikk megjelenése az újságban. Ebből szintén vita kerekedett. Itt megragadnám az alkalmat, és elmondanám, amit akkor nem tudtam: valóban helytelen volt a cikk megjelentetése a tanárnő megkérdezése nélkül, de az osztályból is sokan, sőt "felsőbb körökből" is biztattak a megjelentetésre: engedtem a nyomásnak. Erőltetett menetben (fél napom sem volt) megírtam a cikket, és másnap kora reggel leadtam a POLIGRÁF szerkesztőségének. Mindenesetre ez jó lecke volt, nem fogok többé meggondolatlan lépéseket tenni.

A harmadik (és egyben utolsó) kérdés, amit szintén a tanárnő vetett fel: a közvéleménykutatás korai időpontja. Erről sajnos nem volt annyi időnk beszélgetni. A Politechnikumban van tehát demokrácia (ezt példázza a találkozó). Ám ez a demokrácia még csak gyerekcipőben jár. Jó példa erre az a mindössze 15 perc, ami a megbeszélésre jutott.

Marci - Ügyosztály -

A tantárgyi megbeszélésen osztályfőnökként vettem részt. Sajnos, úgy látom, az álláspontok alapvetően nem közeledtek egymáshoz. A közeledésre pedig a további együttműködés miatt égető szükség van.

Krausz Kati
osztályfőnök

A YOUNG ENTERPRISE NÉVPÁLYÁZATÁRÓL

Október 15-én zárult a YE magyarul csengő, a program tartalmát is kifejező nevének megtalálására kiírt pályázat.

Három pályázótól összesen 16 javaslat érkezett:

- MonoPoli, Vállalkozóképző (Nagy Ákos);
- Üzletemberke, Kis Tőkés, Diák RT, Ifjúsági Részvénytársaság, Ifjú Vállalkozó, Suli RT (Gilisztа);
- Kamasziroda, Üzletpalánta, Vállalkozó fiókák, Ifi cég, Üzletűző, Pénzforgató, Töketlen tőkések, Príma firma (Szirmai Marci).

A háromtagú zsüri (Horn Gábor, Papi Attila, Pertl Gábor) hosszas mérlegelés után úgy határozott, hogy első díjat nem oszt ki, így a program végleges magyar neve:

(Magyarországi) Young Enterprise Program.

A pályázat résztvevői mindhárman megosztott második-harmadik díjat kapnak szellemes ötleteikért, és a helyezéssel együttjáró jutalmat a következő Fórumon vehetik át.

PG

Young Enterprise vállalatok!
Hirdessetek a

BORSÓ - ban!

Garantált 200 olvasó!

A hirdetések díjtételei:
Negyed oldal: 50 Ft
Fél oldal: 100 Ft
Egész oldal: 200 Ft

PÁLYÁZAT MŰVÉSZETISMERETBŐL

Aki nem érez magában indíttatást, hogy Móricz Zsigmond életművével foglalkozzon (ld. 1. negyedévi pályázati kiírás Művészetismeretből - POLIGRÁF, 1. szám), viszont szívesen készítene pályaművet valamilyen más, kevésbé konkrét témakörben, azok számára ajánljuk a következőket:

1. A sznobság funkciói a kultúrában (esszé)

2. A konvenció és az újítás szerepe a művészetekben (esszé vagy összehasonlító műelemzés)

3. A korlátok (esszé vagy szabadon választott műfajú szépirodalmi alkotás)

E pályázatok gazdája Pécsi Kata, de valamennyi szaktanár szívesen áll az érdeklődők rendelkezésére.

A pályaművek leadási határideje:
1993. január 15.

Művészetismeret munkaközösség

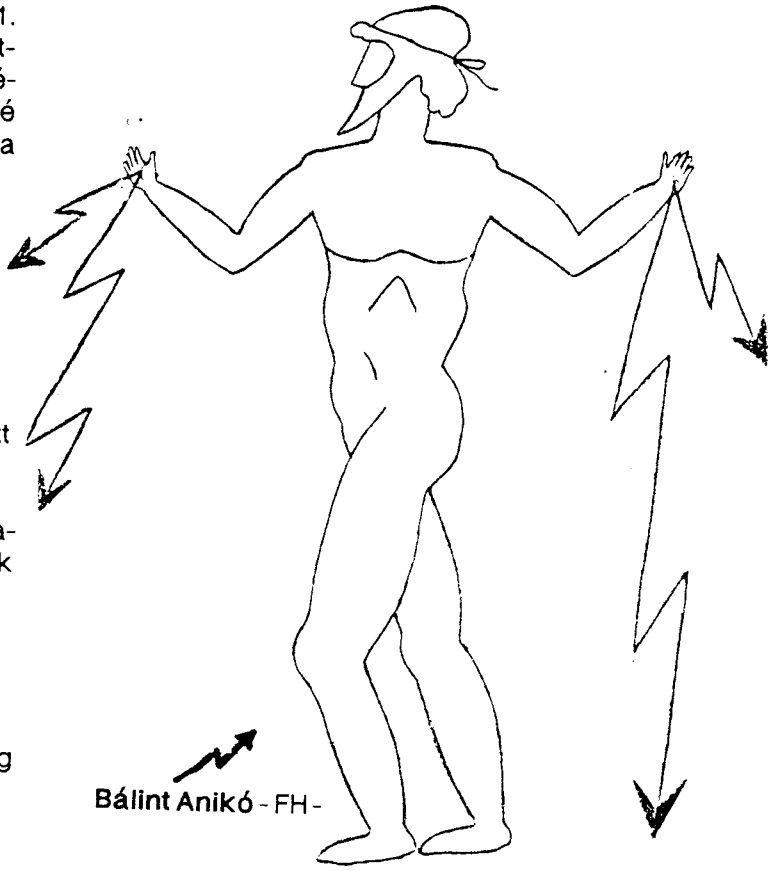

Bálint Anikó - FH -

Mottó: "A bűnben mindig van valami érdekes."

Bataille

TI TUDTÁTOK, HOGY

"Reggel a küklopsz elment hazulról, bezárta a barlangját, majd egy **nimfából** sétabotot hasított..." (Azt mindig is sejtettem, hogy a küklopszok rettenetes órlások, de hogy ennyire brutálisak, nem gondoltam volna. - a szerk.)

"Az iskola kívülről jó véleményt alkot egy idegen számára. Belülről egy kicsit rendetlen, amit meg lehetne oldani."

"Az iskola nagyon fiatal, ezért nincs túl sok tapasztalata. Újszerű, egyáltalán nem szokványos. Ezalatt azt értem, hogy a mi azaz a gyerekeket is emberszámba veszi." (???)

(A fenti idézetek politechnikusok dolgozataiból származnak. - a szerk.)

CSILLAGÁSZOK, HOLDKÓROSOK, ROMANTIKUSOK,

FIGYELEM!

A legközelebbi holdtölte november 10-én lesz!

POLITECHNIKUSOK! FIGYELEM!

Még a holdtölte előtt - ami köztudottan többeket kizökkent "normális" élettempójából - lehetőség adódik Mindenkinek beszámolni az elmúlt két hónapban magába szívott tudásról.

NOVEMBER 2-ÁN, 3-ÁN ÉS 4-ÉN LESZNEK A VIZSGÁK.

EREDMÉNYES KÉSZÜLÉST ÉS SIKERES SZEREPLÉST KÍVÁNUNK!

POLIGRÁF
- A Közgazdasági Politechnikum lapja -
- Felelős és tördelő szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
(Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)
- 220 példányban -